

са да откори намъ пътъ за вѣчното блаженство, и царство небесное. Ами нѣ като гледаме само нашата си воля да испълняваме, и сме са предали само на скѣтокните и тѣлесни угожденїа, какъ ще полѣчиме нѣ този пътъ, който води чолокѣка къ царството божіє? божиите угодници, пророци, мѫженици, преподобни, свати гаги, апостоли постинци и други; толко мѫки, толко гоннici, толко безчестie, толко заточенїе (сюргюнѧка) толко труда, толко погъ отъ тѣхнитѣ скати тѣла истичало; найпослѣ и различни смирти претърпѣха, каквото единъ замъкаха, другъ съ пели живи претъриха, други на долъ съ гаѣката прегъкаха; и различни мѫки претъгали за този пътъ до като го очистѣтъ отъ толко водлики драки, за да вървимъ нѣ къ него на готово, безъ да теглимъ тѣхъ мѫки, който поменадѣмъ. Но сме са много отдалечили отъ този за насъ откорений пътъ. Но тешко и горко намъ ако не са потрудиме да са управиме къ него да вървимъ, какво са вървели толко пракедици и угодници божіи. Ами какъ ще го полѣчиме като сме са отдалечили отъ него? християнѣ братїа! Асно ще го полѣчиме, само да са оставиме отъ нашите злы обичаи, които сѫ ны отдаленія отъ него, зали не наши обичаи сѫ завистъ, и гнавистъ, злока, крашба, самолюбие, сръвролюбие, піачество, предъглаганіе, и други ощи много, ще го полѣчиме съ търпѣнїето, съ братолюбіето, да слушали и практикувато ны учи сватото писанїе, да пазимъ заповѣдите божи, чи да но са сподобиме и нѣ къ този пътъ за къ царство небесное, съ представителство за насъ какъ вога чи днешнаго празнинамаго сватаго пророка илїа, който са тамъ наслаждава въ вѣчната блаженство, сага и всегда и во вѣки вѣкова, аминъ.

(Който иши да разумѣй по програвио за сватаго илїа, нека)

(прочете неговото житїе.)

